

КУРАЙЗЫ БИРГӘН ХОЗАЙ, ДАНЛА БАШКОРТ ТУКТАМАЙ!

МӨНӘЖӘТ

Үлән булып үскән курай урманымда,
Һеңдергән коштар найрауын альһуу таңда.
Елдәр искән. Кипкән курай, моң ағылған,
Ишеткәндәр ата баба шул сағында.

Колак һалып тыңлағандыр был ауазды,
Тәбиғәттең мөғжизәһен өзөп алды.
Йөрәктәге моң һағышты башкорт һалды,
Ел өргәндәй, һулыш өрзә көйөн тапты.

Ошо курай моңдарына, йыр язылды,
Башкорт йыры озон көйлә булып калды.
Һүзен яззы халкым үзе, йөрәгенән,
Тарих язып алып була һүззәренән.

Күңелдәрзе дәрәтләндәрә курайында,
Бейер башкорт канатланып шул сағында.
Илата ла, йыуата ла, кайғы килһә,
Яу сапканда курай моңо Еңеу бирә.

Еребеззә үсә курай. Хозай бирзе,
Иман кайтты, башкортобыз Алла тине.
Оноткайнык Йомабайзы, Сәйфулланы.
Курай данлар, уйнаусының көйө калды.

Курайсылар илде данлай, милләтемде,
Байракка ла курай тажы төшөрәлде.

Быуындарға тапшырылһын курай Ерзә,
Матур булып үсһен йәштәр илебеззә.

Хәйбуллалар курай уйнай көйөн найлай,
Иманда торайык тейеп ерен данлай
Илһам бирһен, тик Хозайым был алышта,
Еңеп сыкһын дала көйө был ярышта.

Курай уйнай уландарың, тыңла халык,
Иман һүзе Хозайыңда ғына хаклык.
Кил Аллаңа, иман менән генә йәшә,
Тереклек тә данлай Уны, йәнәшәңдә.

Тирә якты байка бөгөн тамашасы,
Коштар һайрай баш осонда Көн яктыһы
Көндөз Кояш, төндә йондоззар яктырта
Һин дә кеше яктылык бул был доньяла.

Яктылыкты иманыңда табырһың һин.
Йырым аша Хозайымды данлармын мин,
Курайзы ла Аллам биргән елен өргән.
Башкорт узаманы килеп шуны өзгән.

Өзөп алған, көйөн һалған курайында.
Башкорт телендә йырлаған альһуу таңда.
Мирас булһын быуындарға өйрәтәйек.
Һәр өйзә лә курай моңо тергезәйек.